

Bedrövlig situation i landstinget för äldre sjuka

För snart sju år sedan avled min pappa efter flera hårda år av en demenssjukdom. Pappas sjukdom var också en lång "utbildning" för oss anhöriga och i och med detta blev jag intresserad av åldrandets sjukdomar och dess komplexitet. Jag såg att det fattades kompetens, intresse och empati för gamla människor och deras hälsa. Innan pappa till slut hamnade på ett bra boende med omvårdnadspersonal, läkare och terapi inom samma hus, för han som en jojjo mellan hemmet, vårdcentralen och sjukhuset på grund av olycksfall och nya diagnoser som var avhängiga hans demens.

Detta är bakgrunden till att jag är så besviken på landstingsstyrelsens yttrande över oppositionens motion angående att inrätta ett nationellt geriatriskt centrum i Örebro.

S, V och MP försvarar sitt avslag till motionen med att "Äldre människors möjlighet till vård god vård med hög kvalitet säkras genom ökade möjligheter till samverkan". Vilken samverkan? Alla som varit med i verkligheten vet att denna vårdkedja är rostig och skör, att samverkan är en oerhört komplicerad historia som oftast fungerar bäst i teorin.

Sex professorer med år av erfarenhet av geriatrik skrev i NA om att omsätta nytänkande i praktiken och minimera behovet av "samverkan" över olika slags konstgjorda administrativa gränser. O, vad jag gillar deras resonemang! Ledningstrion i landstinget beskriver hur kompetenta vi/de är med våra Allmänmedicinska och Vårdvetenskapliga forskningscentrum vid Örebro

universitet, men varför ser då verkligheten så bedrövlig ut för våra äldre sjuka och dess anhöriga? Man vill vidare sträva efter ett bredare tvärvetenskapligt samarbete mellan olika centra, jag menar att av åldrandets sjukdomar redan är tvärvetenskapliga. Det är i dag landsting och kommun som delar upp människan i små egna delar och bollar henne runt bland olika institutioner. Det finns ett klart behov av att lägga vård och omsorg av äldre medborgare under samma lagstiftning och med en huvudman. Äldre tar stor plats i vården och ska därför ha plats.

Landstingsstyrelsens yttrande låter i mina öron som en solskenshistoria som verkligen kan lugna alla oss som går mot den sista delen i livet. Det ska verkligen bli trevligt att

bli gammal och sjuk i Örebro läns landsting, eller? Har makt och prestige stigit politiken åt huvudet? Ska det vara så svårt att lyssna på professorernas tankar och förslag? Är det jobbigt att försöka förstå äldre och dess anhörigas frustration över att bli hunsade och bollade mellan olika institutioner och huvudmän? Landstingsfullmäktige beslutade att bordlägga motionen. Det är bra. Nu finns det tid att än en gång fundera på vad som är bäst för dem som är gamla och dåliga i dag och för dem som blir gamla i framtiden. Försök att enas med varandra inom landstingspolitiken, ta Er samman och etablera ett institut för geriatrik i Örebro.

YVONNE NORDLUND

Styrelseledamot i Bergslagens demensförening